

Зашто је израз „Западни Балкан“ опака језичка пракса?

Пише: Слободан Самарџић
понедељак, 01 фебруар 2021 15:28

Лоша навика је опасна ствар и за појединца и за друштво. За друштво је опасна посебно када је последица нечијих политичких разлога. Један такав пример из нашег политичког живот носи назив „западни Балкан“. Његову изворну политичку димензију описали смо у једном ранијем прилогу (<https://bit.ly/36u9JHY>). Сада ћемо се осврнути на његову језичку употребу.

Верујем да нико неће спорити да је овај израз ушао у свакодневну навик у нашег језика, посебно оног који се користи у политичком говору. Његов писани облик има велико слово на почетку израза, што значи да се користи као лично име. Етимолошко порекло му је географско, готово невино географско. Под то име је својевремено, после „Солунске агенде“ (2003), званични ЕУ-Брисел подвео шест држава Балкана – нечланице ЕУ – како би их заједно третирао у својој стратегији проширења. Поменути документ садржао је једну дивну реченицу која је толико импресионирала обе стране – и европску и балканску – да се она понавља и данас. Отприлике – европске интеграције се неће завршити док све земље западног Балкана не постану пуноправне чланице ЕУ. Да подсетим да се и „агенда“ и нови назив региона односио на шест земаља – Србија, Хрватска, Босна и Херцеговина, Албанија, Македонија и Црна Гора.

Зашто је израз „Западни Балкан“ опака језичка пракса?

Пише: Слободан Самарџић
понедељак, 01 фебруар 2021 15:28

© European Union